

Sbírka soudních rozhodnutí

Věc T-375/22

Luisa Izuzquiza a další
v.
Evropský parlament

Rozsudek Tribunálu (čtvrtého rozšířeného senátu) ze dne 8. května 2024

„Přístup k dokumentům – Ochrana osobních údajů – Nařízení (ES) č. 1049/2001 – Dokumenty týkající se příspěvků a výdajů proplacených poslanci Parlamentu, jakož i platů a příspěvků jeho parlamentních asistentů – Odepření přístupu – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Článek 4 odst. 1 písm. b) a odst. 6 nařízení (ES) č. 1049/2001 – Ochrana oprávněných zájmů subjektu údajů – Potřeba předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu – Článek 9 odst. 1 nařízení (EU) 2018/1725“

1. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Ochrana soukromí a osobnosti jednotlivce – Plná použitelnost ustanovení nařízení 2018/1725 – Povinnost žadatele prokázat nezbytnost předání dotčených osobních údajů – Povinnost orgánu ověřit i bez návrhu, zda nebylo zasazeno do oprávněných zájmů subjektu údajů*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b), a nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1725, čl. 3 odst. 1, článek 5 a čl. 9 odst. 1 písm. b)]

(viz body 22–28)

2. *Orgány Evropské unie – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení 2018/1725 – Žádost o přístup k osobním údajům – Povinnost prokázat nezbytnost předání uvedených údajů – Dosah – Veřejný zájem odůvodňující zpřístupnění údajů – Nezbytnost znát výše částek přidělených členovi Evropského parlamentu a jejich použití při výkonu jeho mandátu – Skutkové okolnosti výjimečné povahy*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b), a nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1725, čl. 9 odst. 1 písm. b)]

(viz body 41–44)

3. *Orgány Evropské unie – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení 2018/1725 – Žádost o přístup k osobním údajům – Údaje o příspěvku na všeobecné výdaje a platu proplacených poslanci Evropského parlamentu při výkonu jeho mandátu – Povinnost prokázat nezbytnost předání těchto údajů – Veřejně dostupné informace – Porušení uvedené povinnosti*

[Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b), a nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1725, čl. 9 odst. 1 písm. b)]

(viz body 49–55)

4. *Orgány Evropské unie – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení 2018/1725 – Žádost o přístup k osobním údajům – Údaje týkající se úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt proplacených členovi Evropského parlamentu při výkonu jeho mandátu, jakož i platů a úhrad cestovních výdajů jeho parlamentních asistentů – Povinnost prokázat nezbytnost předání těchto údajů – Dosah [Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b), a 2018/1725, čl. 9 odst. 1 písm. b); rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684, čl. 21 odst. 1 až 3; rozhodnutí předsednictva Parlamentu, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu, článek 33]*

(viz body 56–60, 63, 64, 67–70, 72–78)

5. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Ochrana soukromí a osobnosti jednotlivce – Dosah – Odepření přístupu k dokumentům týkajícím se úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt proplacených členovi Evropského parlamentu při výkonu jeho mandátu, jakož i úhrad cestovních výdajů jeho parlamentních asistentů – Nesprávná posouzení [Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b), a nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1725, čl. 9 odst. 1 písm. b)]*

(viz body 65, 79, 96, 97, 111, 112)

6. *Orgány Evropské unie – Ochrana fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů – Nařízení 2018/1725 – Žádost o přístup k osobním údajům – Údaje týkající se příspěvků a výdajů proplacených poslanci Evropského parlamentu při výkonu jeho mandátu, jakož i platů a příspěvků jeho parlamentních asistentů – Povinnost orgánu ověřit i bez návrhu, zda nebylo zasazeno do oprávněných zájmů subjektů údajů – Zájmy týkající se ochrany svobodného výkonu mandátu poslance, jakož i bezpečnosti poslance – Poškození oprávněných zájmů subjektů údajů – Neexistence [Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 1 písm. b), a nařízení Evropského parlamentu a Rady 2018/1725, čl. 9 odst. 1 písm. b)]*

(viz body 87, 89–94)

7. *Orgány Evropské unie – Právo veřejnosti na přístup k dokumentům – Nařízení č. 1049/2001 – Výjimky z práva na přístup k dokumentům – Povinnost poskytnout částečný přístup k údajům nezahrnutým do výjimek – Výjimka týkající se ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce – Dokumenty týkající se příspěvků a výdajů proplacených poslanci Evropského parlamentu při výkonu jeho mandátu, jakož i platů a příspěvků jeho parlamentních asistentů – Částečné odepření přístupu – Přípustnost (Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 1049/2001, čl. 4 odst. 6)*

Shrnutí

Tribunál rozhodující v rozšířeném senátu, kterému byla předložena žaloba na neplatnost podaná třemi fyzickými osobami, zrušil rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 8. dubna 2022¹, kterým tento orgán odepřel žalobcům přístup k dokumentům týkajícím se částek, které tento orgán proplatil Ioannisi Lagosovi, členovi Parlamentu, jakož i jeho parlamentním asistentům v rámci mandátu tohoto poslance. Tribunál tím upřesnil výjimku týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům založenou na ochraně soukromí a osobnosti jednotlivce, stanovenou nařízením č. 1049/2001². Konstatoval, že Parlament měl povolit přístup k dokumentům obsahujícím osobní údaje I. Lagose a jeho parlamentních asistentů, které se konkrétně týkaly náhrady cestovních výdajů a příspěvků na pobyt proplacených I. Lagosovi touto institucí a náhrad cestovních výdajů jeho asistentů.

Ioannis Lagos byl zvolen v Řecku a nastoupil do funkce poslance Parlamentu dne 2. července 2019. Dne 7. října 2020 jej řecké soudy odsoudily k trestu odnětí svobody v délce třinácti let a osmi měsíců a k zaplacení pokuty pro účast na zločinném spolčení a vedení tohoto spolčení, jakož i za dva méně závažné trestné činy. Poté, co byl dne 27. dubna 2021 zbaven poslanecké imunity, byl I. Lagos zatčen belgickými úřady a předán řeckým úřadům. Ioannis Lagos si v současné době odpykává svůj trest odnětí svobody v Řecku.

Po odsouzení za trestný čin, zbavení imunity a odnětí svobody se I. Lagos nevzdal svého mandátu evropského poslance. Kromě toho jeho odsouzení nevedlo ke sdělení řeckých orgánů Parlamentu týkajícímu se zbavení jeho mandátu.

Dne 7. prosince 2021 podali žalobci Parlamentu žádost o přístup k dokumentům týkajícím se I. Lagose, která se opírala o nařízení č. 1049/2001 a týkala se všech dokumentů týkajících se příspěvků přiznaných posledně uvedenému, jakož i výdajů souvisejících s platy jeho akreditovaných asistentů a místních parlamentních asistentů. Rozhodnutím ze dne 4. února 2022 Parlament odepřel žalobcům přístup k těmto dokumentům. Na základě potvrzující žádosti žalobců přijal Parlament napadené rozhodnutí, kterým potvrdil své původní odepření přístupu k požadovaným dokumentům, přičemž se dovolával výjimky z práva na přístup k dokumentům týkající se ochrany osobních údajů stanovené nařízením č. 1049/2001, jakož i povinnosti žalobců prokázat potřebu předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu podle nařízení 2018/1725³.

¹ – Rozhodnutí Evropského parlamentu č. A(2021) 10718C ze dne 8. dubna 2022 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

² – A zejména článkem 4 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. 2001, L 145, s. 43). Podle tohoto ustanovení orgány odepřou přístup k dokumentu, pokud by zpřístupnění vedlo k porušení ochrany soukromí a osobnosti jednotlivce, zejména v souladu s právními předpisy Unie o ochraně osobních údajů.

³ – Podle čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. 2018, L 295, s. 39) lze osobní údaje předávat jiným příjemcům usazeným v Unii, než jsou orgány a subjekty Unie, pouze pokud příjemce shledá, že předání údajů je nezbytné pro konkrétní účel ve veřejném zájmu, a správce v případě, že je důvod se domnívat, že mohou být poškozeny oprávněné zájmy subjektu údajů, shledá poté, co prokazatelně zváží různé protichůdné zájmy, že je přiměřené tyto osobní údaje pro tento konkrétní účel předat.

Závěry Tribunálu

Úvodem Tribunál zdůraznil, že čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725 váže předání osobních údajů na splnění několika kumulativních podmínek. Žadatel o přístup tak musí prokázat nezbytnost předání osobních údajů za zvláštním účelem veřejného zájmu a poté prokázat, že toto předání je nejvhodnějším opatřením mezi opatřeními, která by mohla být přijata k dosažení sledovaného cíle, a je přiměřené tomuto cíli. Jakmile je toto prokázáno, je na dotyčném orgánu, aby ověřil, zda neexistuje žádný důvod domnívat se, že by dotyčné předání mohlo poškodit oprávněné zájmy subjektu údajů, a v takovém případě ověřitelným způsobem zvážil různé protichůdné zájmy za účelem posouzení přiměřenosti požadovaného předání osobních údajů.

Tribunál tak nejprve v kontextu výjimky z práva na přístup k dokumentům týkajícím se ochrany osobních údajů⁴ zkoumal, zda žalobci splnili povinnost prokázat nezbytnost předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu⁵.

Zprvé provedl analýzu skutečnosti, zda účel, kterého se dovolávají žalobci pro předání dotčených osobních údajů, představuje konkrétní účel ve veřejném zájmu.

V tomto ohledu Tribunál upřesnil, že toto předání může spočívat na takovém obecném cíli, jako je právo veřejnosti na informace o chování poslanců Parlamentu při výkonu jejich funkcí. V projednávané věci bylo účelem, kterého se žalobci dovolávají, seznámit se s konkrétními částkami, které Parlament přiznal I. Lagosovi během dotčeného období, a způsobem, jakým byly tyto částky použity v rámci výkonu jeho mandátu poslance, s cílem usnadnit veřejnou kontrolu s ohledem na přístup I. Lagose k veřejným prostředkům. Na rozdíl od tvrzení Parlamentu není tento účel obecný, ale konkrétně spojený se zvláštními okolnostmi projednávaného případu, které jsou zcela výjimečné povahy. Týkají se totiž člena Parlamentu, který poté, co byl mimo jiné odsouzen k trestu odnětí svobody v délce třinácti let a osmi měsíců a uvězněn zejména za spáchání závažných trestných činů, jako je účast na zločinném spolčení a vedení tohoto spolčení, zůstal poslancem Parlamentu a nadále pobíral příspěvky odpovídající výkonu této funkce. S ohledem na tyto okolnosti tudíž Parlament neprávem odmítl uznat účel uváděný žalobci jako konkrétní účel ve veřejném zájmu.

Zadruhé Tribunál analyzoval, zda žalobci prokázali nezbytnost předání osobních údajů, a konkrétně zda toto předání bylo nejvhodnějším opatřením k dosažení konkrétního účelu ve veřejném zájmu sledovaného žalobci a bylo přiměřené tomuto účelu.

Na jedné straně, pokud jde o příspěvek na všeobecné výdaje⁶ a měsíční plat⁷ I. Lagose, konstatoval Tribunál, že informace o těchto nárocích jsou volně a bezplatně přístupné veřejnosti na internetových stránkách Parlamentu. Vzhledem k tomu, že zpřístupnění dotčených osobních údajů tedy není nejvhodnějším opatřením k dosažení účelu sledovaného žalobci, neprokázali žalobci nezbytnost takového předání. Podle Tribunálu je situace odlišná, pokud jde o náhradu cestovních výdajů a vyplácení příspěvku na pobyt poslanců, jelikož informace, které jsou v tomto ohledu veřejně dostupné, neumožňují zjistit ani částky, které Parlament vyplatil I. Lagosovi při výkonu jeho mandátu poslance během dotčeného období, ani jaký byl účel cesty, cíl nebo trasa

⁴ – Jak je stanoveno v čl. 4 odst. 1 písm. b) nařízení č. 1049/2001.

⁵ – Článek 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725.

⁶ – Z článků 25 a 26 rozhodnutí předsednictva Evropského parlamentu 2009/C 159/01 ze dne 19. května a 9. července 2008, kterým se stanoví prováděcí opatření ke statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2009, C 159, s. 1) vyplývá, že poslanci Parlamentu pobírají měsíční paušální příspěvek na všeobecné výdaje na základě jediné žádosti podané na začátku svého mandátu.

⁷ – Podle článku 10 rozhodnutí Evropského parlamentu 2005/684/ES, Euratom ze dne 28. září 2005 o přijetí statutu poslanců Evropského parlamentu (Úř. věst. 2005, L 262, s. 1) (dále jen „status poslanců“) je měsíční plat poslanců vyplácen automaticky.

uskutečněná I. Lagosem. Vzhledem k tomu, že by předání těchto údajů umožnilo veřejnosti přístup k uvedeným informacím, je tak jejich zpřístupnění vhodnějším opatřením k dosažení účelu sledovaného žalobci než přístup k informacím, které jsou již veřejně přístupné. Tribunál tudíž dospěl k závěru, že předání údajů týkajících se I. Lagose představuje opatření nezbytné k dosažení konkrétního účelu ve veřejném zájmu, kterého se žalobci dovolávají k odůvodnění předání dotčených osobních údajů, a Parlament měl nesprávně za to, že žalobci nesplnili povinnost prokázat nezbytnost tohoto předání za tímto účelem.

Na druhé straně, pokud jde o platy akreditovaných a místních asistentů I. Lagose, zdůraznil Tribunál, že jsou jim vypláceny nezávisle na jejich konkrétní činnosti v rámci parlamentní asistence poskytované I. Lagosovi. Proto v rozsahu, v němž předání dokumentů týkajících se vyplácení těchto platů nemůže žalobcům poskytnout informace o případném přímém, či nepřímém příspěvku na financování trestné nebo protiprávní činnosti vykonávané I. Lagosem nebo k jejímu pokračování, se žalobcům nepodařilo prokázat nezbytnost takového předání. Avšak cestovní výdaje parlamentních asistentů I. Lagose úzce souvisejí s jeho činnostmi a mohou poskytnout údaje o případném, byť nepřímém, vztahu k protiprávním činnostem I. Lagose. Tribunál tudíž dospěl k závěru, že předání osobních údajů uvedených v dokumentech týkajících se náhrady těchto nákladů je opatřením nezbytným k dosažení účelu, kterého se dovolávají žalobci, a Parlament měl nesprávně za to, že žalobci nesplnili povinnost prokázat nezbytnost předání osobních údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu.

Zadruhé Tribunál rozhodl o případném poškození oprávněných zájmů I. Lagose a jeho asistentů, způsobené předáním dotčených osobních údajů. V tomto ohledu Tribunál v rámci přezkumu přiměřenosti tohoto předání zvážil různé protichůdné zájmy⁸. Proto pokud jde z jedné strany o zájem chránit svobodný výkon mandátu poslance, v souvislosti se žádostí o přístup k informacím týkajícím se úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt, které obdržel I. Lagos, seznámení veřejnosti s takovými cestami nemůže jakkoli omezit svobodný výkon jeho mandátu. Nebylo ani prokázáno, jakým způsobem mohlo zpřístupnění informací o uskutečněných cestách ovlivnit svobodný výkon mandátu evropského poslance. Pokud jde z druhé strany o zájem na zajištění bezpečnosti I. Lagose, pokud jde o dokumenty týkající se příspěvků na pobyt a úhrad cestovních výdajů pobíraných v minulosti, bezpečnost dotčeného poslance již nemůže být v zásadě považována za ohroženou předáním dotčených osobních údajů, jelikož se jedná o cesty, které se již uskutečnily před okamžikem podání žádosti žalobců. I když je pravda, že zpřístupnění veřejnosti opakujících se míst cesty I. Lagose, zejména do soukromého bydliště v Řecku, by mohlo ohrozit jeho bezpečnost, zdůraznil Tribunál, že přísluší Parlamentu, aby při zvážení protichůdných zájmů dbal na ochranu osobních údajů nezbytnou pro bezpečnost I. Lagose, jako je jeho osobní adresa. Kromě toho, pokud jde o bezpečnost I. Lagose při jeho budoucích cestách při výkonu jeho mandátu, tato otázka není dána, jelikož I. Lagos byl ke dni přijetí napadeného rozhodnutí uvězněn, a nemohl tedy cestovat. V tomto kontextu měl Tribunál za to, že jelikož k dotčeným cestám docházelo v době, kdy již byl I. Lagos odsouzen za závažné trestné činy, bylo tedy legitimní, aby žalobci mohli získat informace o účelu a destinacích těchto cest. Vzhledem k tomu, že riziko případného zásahu do svobodného výkonu poslaneckého mandátu I. Lagose a jeho bezpečnosti tedy nestačí k odůvodnění odepření zpřístupnění dotčených osobních údajů, měl Parlament nesprávně za to, že předání těchto údajů by poškodilo oprávněné zájmy I. Lagose a jeho asistentů a po zvážení různých protichůdných zájmů by takové předání nebylo přiměřené.

⁸ – Jak je stanoveno v čl. 9 odst. 1 písm. b) nařízení 2018/1725.

Vzhledem k předcházejícím úvahám zrušil Tribunál napadené rozhodnutí v rozsahu, v němž Parlament odepřel přístup k dokumentům obsahujícím osobní údaje týkající se I. Lagose, které se týkají úhrad cestovních výdajů a příspěvků na pobyt vyplacených I. Lagosovi Parlamentem, jakož i k dokumentům obsahujícím osobní údaje týkající se parlamentních asistentů I. Lagose, které se týkají úhrad cestovních výdajů, které posledně uvedení obdrželi.